שדרה לקמיה דרבי יצחק נפחא. לא מפני שקבל לקושיתם כדפירש בקונטרס דלעיל שניו דלא לריכא אלא לר"ש אלא משום דדלמא אי הוה ריאה קמן הוה מינקבה ואע"פ שרבי אמי הקשה לעיל קושיא זו לעולא ממתניתין דהריאה שניקבה או שחסרה קיבל תירוצו של עולא ויש ספרים דגרסי לעיל איתיביה רבי אמי לעולא: **דלמא** אי הוה ריאה קמן הוה מינקבה. לא משום דדרך הוושט מינקב ואתאי דא"כ אמאי מכשר בסמוך בחתיכה דכבדא אלא בעי למימר דרך הסמפונות יצא וכנכנס בריאה מבחוץ: **אי** קופא לגיו אי קופא לבר. אין לפרש כשהמחט מקלקלה חוץ לכבד ומקלקלה בתוכו אבל טוב בתוך הכבד כשרה בכל ענין דסמפונא נקיבו ואתאי דא"כ מאי פריך ממחט שנמצאת בעובי בית הכוסות דעל כרחך התם כשהוא בתוך בית הכוסות איירי דאי בחלל הגוף היכי קאמר מגד אחד שלא ניקבה אלא שור אחד כשרה הא ודאי דרך הוושט א) נקיב ואתאי אלא אי קופא לגיו לגד סמפון של כבד קאמר ואפילו כולה בתוך הכבד ונראה דדוקא גבי כבד יש חילוק בין קופא לגיו לקופא לבר אבל בריאה כשרה בכל ענין דקרובה לקנה וסמפונא דריאה יש לה ריוח וחלל גדול וכן אם נמצאת בתוך הקורקבן כשר שדרך הוושט בא מחט עם המאכל שהקורקבן תלוי בוושט: אבל

דגלדאי ואמרי לה בשוקא דרבנן חזי הנך דקיימן בנרי כנרי ולא אמר להו ולא מידי רבי אמי ורבי אסי הוון חלפי בשוקא דטבריא חזו הנך דקיימי *טינרי טינרי ולא אמרי להו ולא מידי: אתמר ממחט שנמצאת בריאה רבי יוחנן ורבי אלעזר ורבי חנינא מכשרי רבי שמעון בן לקיש ורבי מני בר פטיש ורבי שמעון בן אליקים מרפי, לימא בהא קמיפלגי דמר סבר *חסרון מבפנים שמיה חסרון ומר סבר *לא שמיה חסרון? לא, דכולי עלמא חסרון מבפנים לא שמיה חסרון והכא בהא קמיפלגי מר סבר סמפונא נקט ואתאי ומר סבר נקובי נקיב ואתאי, ההיא מחטא דאשתכח בחיתוכא דריאה, אייתוה לקמיה דרבי אמי סבר לאכשורה איתיביה רבי ירמיה ואיתימא רבי זריקא *הריאה שניקבה או שחסרה מאי חסרה? אילימא מבחוץ היינו ניקבה אלא לאו מבפנים וש"מ חסרון מבפנים שמיה חסרון? הדר שדרוה לקמיה דרבי יצחק נפחא סבר לאכשורה איתיביה רבי ירמיה ואיתימא ר' זריקה הריאה שניקבה או שחסרה מאי חסרה? אילימא מבחוץ היינו ניקבה אלא לאו מבפנים וש"מ חסרון מבפנים שמיה חסרון, הדר שדרוה לקמיה ב) דר' אמי ויטרפה, אמרי ליה והא רבנן מכשרי אמר להן הן הכשירו שיודעים מאיזה טעם הכשירו, אנן מאיזה טעם נכשיר דלמא אי הוה ריאה קמן מינקבה, טעמא דליתא, הא איתא ולא מינקבה כשרה והאמר רב נחמן האי סמפונא דריאה דאינקיב טרפה? הרוא לחבירו אתמר, והאמר רב נחמן האי הדורא דכנתא דאינקיב להדי חבריה מגין עליה? אמר רב אשי טרפות קא מדמי להדדי *אין אומרין בטרפות זו דומה לזו *שהרי חותכה מבאן ומתה חותכה מבאן וחיה, ההיא מחטא דאישתכח בסמפונא רבה דריאה אתיוה לקמיה דרבנן טרופאי לא אמרו בה לא איסור ולא היתר: היתר לא אמרי בה כשמעתייהו, איסור נמי לא אמרי בה? כיון דבסמפונא רבה אישתכח אימא סמפונא נקט ואתאי. ההיא מחטא דאישתכח בחתיכה דכבדא סבר מר בריה דרב יוסף למיטרפה אמר ליה רב אשי אילו אשתכח בבשרא בה"ג הוה טריף מר אלא אמר רב אשי חזיגא אי קופא ג) לבר נקובי נקיב ואתאי אי קופא לגיו סמפונא נקט ואתאי, הה"ם באלימתא אבל קטינתא לא שנא קופא לגיו לא שנא קופא לבר, נקובי נקיב ואתאי, ומאי שנא *ממחט שנמצאת בעובי

ביה, דהא כי הדר אהדורה קמיה טרפה מהאי טעמא: והא רבנן. דלעיל מכשרי רבי יוחנן ורבי אלעזר ור' חנינא: שיודעין מאיזה טעם הכשירו. שהרי בחת כל הריאה לפניהם ולראה שלמה הלכך על כרחך דרך הקנה נכנסה: דלמא. הוה נקובה שרוב הנכנסין דרך הוושט ונכנסין ואי בוושט נכנס ודאי ניקבה: הא איתא. לריאה ולא ניקבה: כשרה. ומשום טעמא דסמפונא נקט ועל ונכי נמי דדרך הסימפון בא הרי לא בסמפונות נמצאת ועל כרחך ניקבה הסמפון ואיתה לבשר הריאה ואמר רב נחמן האי סמפונא דאינקיב טרפה: לחבירו אתמר. אלא פיטל כשמתפצל מחבירו ניקב אלא דופן של חבירו דכיון דדופן חבירו קשה הוא דייר"ש בלע"ז עומד ג) כנגדו ואינו סותם הנקב ולא מגין עליה אבל ניקב לאחר פיטלו ברוק, בשר הריאה שהוא רך נכנס לנקב ומגין עליו והא לא אמרינן דינמא אינקיב לחבריה דאחזוקי רישותא לא מחזקינן אי לא איתחזוק כגון היכא דליתא לריאה קמן דע"כ חזקה היא ז שרוב הנבלעין אין נבלעין אלא דרך הוושט ומשם לא יצאה בתוך הריאה בלא נקיבה דקין וריאה: כנתא. אגמלי"ל בלע"ז חלב מהור: הדורא דכנתא. דקין הסובבין אותו סביב כעגולה: דאינקיב לחבריה. שניקב באותו לד שניו שבכולן: שהרי חותכה מכאן ומתה וחותכה מכאן וחיה. נחתך בשר רגלים למעלה מעמת הגידין ולא כשבר העלם כשרה נחתכה למטה במקום עמת הגידין אע"פ שנמוך מכאן טרפה כדאמרינן לקמן וכן שניטל עמת הגידין בפ' בהמה המקבה (לקמן דף עו.) ואע"פ שלא נחתך העלם: רבנן טרופאי. הגר רבנן דלעיל רבי מני וריש לקיש ורבי שמעון דטרפי לחתכו שנמצאת בריאה: כשמעתייהו. דמחזקי רישותא מספיקא דחייסינן שמא דרך הוושט נכנסה החלה וניקבה כרס או דקין וילתה: כיון דבסמפונא רבה אישתכח. מי מסווה לאותו סמפון אם דרך הוושט נכנסה הלכך דבריה ניכרים על כרחו דבסמפונא נקט ועל דרך הקנה ובא לסמפונות הריאה: הוה טריף מר. בתמיה כלומר וכי נקובה הכבד טרפה הוא: אי קופא לגיו אתא רא"ש הטב שהיא נקובה בו נחבא בתוך הכבד ומודה שקורין פונט"ה יוצא לתוך חלל הבהמה ולאי סמפונא נקט ואח"כ ניקב מודה אם הסמפון וילא לכבד וממנו לתוך אי קופא לבר-לחלל הבהמה ופה"ל לתוך הכבד ולאי דרך הוושט ונכנסה פיה ולכבד: באלימתא. ממחט עבה שאינה יכולה לנקב דרך קופא שלה אבל בקטינתא כגון מחטין שלו שמנקבין בשר אפילו דרך קופא שלהן: עובי

[עיין שרון ערך פינה מה שפי' כשם פלגות גדולים]

[בכורות נפ.]

[לעיל מז:]

[לעיל מב.מז: גיטין סט.]

[עיין חוס' כ"ב ע"ב ד"ה שבר]

[נדרים מ: מ. עו.] כ"ב קל: ע"ש סמוך

[ניקון ב: ושם נתמן]

[ניל כעדים[בכל"ש בכריאה שניקבה בכדים]

[עיין חוס' כ"ב ע"ב ד"ה שבר]

[לעיל מז:]

[לעיל מז:]

[לעיל מז: